

Recep atalbař

- řiirler -

Yayın Tarihi:

18.09.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Affet De, Zamansızlığında Salınayım Yine

uyandım saat altıda bu sabah
sabah sabah nerden geldi aklıma
Allah Allah
kah oradaydı buradaydı kah
hasta düşüp ölmüş Hasan SABBAH
üzülmemek elde mi ah!
sen, gayen için gez dolaş fersah fersah
sonra hasta yatağında öl, vah ki ne vah
şimdi bu olacak şey mi?
su yolunda kırılırdı su testisi hani?
bu düşüncelerle ah vah ede ede
saat sekiz olmuş yine
yine geç kaldım işe eyvah
ne olacak benim halim eyvah eyvah!

ah'lar tam kafiye,
eyvahlar ise hayatımın redifi
sensiz dokuz yılım böyle geçti
senden önceki ondokuz yılım gibi
ve dün öğrendim ki
Hasan SABBAH odasından bile pek çıkmazmış
su testisi su yolunda kırılmış yani
büyükler haklı çıktı
yanıldım ben yine
yanılırım hep, emin olduğum her şeyde
ne tuhaf !
af, af

saçma düşüncelerden
ve kendimi düşünmekten
bir türlü öteye varamadığım
varıp da sana vakit ayıramadığım
dokuz yıllık işimi bugün bıraktım
çünkü anladım
su yolunda kırılır su testisi
yolundayım
bari bu sefer yanılmamış olayım
uzat bana ellerini

affet beni

affet beni

Recep Çatalbaş

Biblo

Duydum duyalı, artık bitti deyişini
Kalmadı benim nefes almaya dermanım

Aydınlık hak getire, yok bir zerre bile
Zifiri karanlık dolu artık her anım

Zemheriye göğüs gerdiren bana sendin
Şimdi bak, sensiz kış ortasında üryanım

Gülerdim ağlanacak halime seninle
Şimdi sensiz neylesem dinmiyor figanım

Anlatamam halini ben sensizliğimin
Bir değil hatta binbir olsa da lisanım

Sendin hislerimi eyleme dönüştüren
Sensiz, konuşmaktan bile aciz insanım

Recep Çatalbaş

Bir Gerçeğim Var, Yok İdeolojim Zerre Kadar

yılgın atlar diyarında
yılgın bir at olmayı istemedim ben
at olmayı istedim evet
çünkü atın yılgını olmaz diye bilirdim
yanılmışım
atlar da yıllarmış

öğrendim bir

yalnızlığa ait olmak istemedim ben
yalnız olmak istedim evet
ama yalnızlar yalnızlığa aittir
böyle bir kaide yok diye bilirdim ben
yanılmışım
yalnızlar yalnızlığa aitmiş

öğrendim iki

yılgın atlar diyarında yalnızlığa ait
yılgın ve yalnız bir at oldum
bu benim tercihimdi evet
tercihim çaresizliğin öğrenilmişiymiş

öğrendim üç

öğrendiğim bu üç şeyin
bende hükmü kalmadığı gün
birden üç yaşıma dönüverdim
şimdi büyümekten beklentim
doğaya ait değil
doğayı tamamlayan
bir at olmaktır

Recep Çatalbaş

Bir Gerçek Hayatın, Acı Veren Sahteliđi

Geldik karanlık dünyaya
Dünyada nefese erdik
Her nefes daldık rüyaya
Rüyada hevese erdik

Rüyanın aydınlattığı
O sahte günlere aldandık
O bir anlık aydınlığı
Biz hiç bitmeyecek sandık

Biz ki bir hevese kandık
Hakikati rafa attık
O rüyayı gerçek sandık
Ruhu sandığa kapattık

Rüyamız bitince bir an
Varlık anlıkmiş anladık
O aydınlık oldu viran
Şimdi her yer kapkarınlık

Ve karanlığa uyandık
Bir pişmanlığa kapıldık
O pişmanlıkla bin yandık
Ve hakikate sarıldık

Affet dedik biz uyandık
Şimdi kapına dayandık
Dedi vakit çoktan geçti
Bu vakitsiz bir pişmanlık
Yok size artık aydınlık

Recep Çatalbaş

Bir Kokusu Vardır Her Eylemin Kendine Has

Bitmez diyerek düřtüđün
Bazen sıkılıp küştüğün
řu yollar biter de bir gün
Gidilecek yerler bitmez

Bitmez diyerek sürdüđün
Kah acı kah tatlı ömrün
Biter elbet biter bir gün
Üřtünden kokusu gitmez

Recep Çatalbaş

Bir Yarış Ki, Ömür Yer

Hayat düştüğümüz yol altı üstü üç karış
Üç karışlık yolda bitmez tükenmez bir yarış
Bizler ki her karışta haddimizi aşarız
Üç kuruşluk hayatı yarışarak yaşarız

Recep Çatalbaş

Bugün Ben Hayyam Oldum

-HAYYAM YAZAMADIKLARINI BANA YAZDIRIR BAZEN, RUHUMA HÜKMEDİP DE-

Gam keder çekip de kahrolmaya değil
Şarap içip içip de coşmaya geldim
Eğil ey suni hayat önümde eğil
Seni ezip gerçeğe koşmaya geldim

Recep Çatalbaş

Deli Saçması

Gözlerin ki mavi, yeşil, siyah, rengahenk
Renklere sebep bakışlarımdaki mihenk
Duyar gibi olurum türlü türlü ahenk
Rengine kandiğim gözlerine daldıkça

Bağlıyorum gönlümü her dem gözlerine
Kanmadan bakışında gizli sözlerine
Aldırmadan yanan ruhumun közlerine
Farkındayım aldanıyorum aldandıkça

Gönlümü bağladığım gözlerin ki yalan
Koskoca bir hiç yalanlardan bana kalan
Gönlüm yine gözlerinden ötürü talan
Sürer gider bu, hep böyle nefes aldıkça

Rengine kandiğim gözlerine daldıkça
Farkındayım aldanıyorum aldandıkça
Sürer gider bu, hep böyle nefes aldıkça
Çevirmezsen bakışlarını bakışıma

Recep Çatalbaş

Duvarlara Yazamadıklarım

Hepte hiçtim
Varlık için
Yandı içim
İçin için
Hem ne biçim

Yanan içim
Sönsün dedim
Gezdim şehri
Buldum içtim
Varlık zehri

O zehir ki
İçe aktı
İçimdeki
Hiçi yaktı
Varlık taktı

...
Öna kandım
...
Varım sandım
...

O zehir ki
Gerçek yokluk
O yaktığı
Sahte varlık
Bu taktığı

Bir ses duydum
Bir an durdum
Sese uydum
Hepe sordum
Varlık neyim
Ben nerdeyim
Hem ben kimim

Her heveste
Ve nefeste
Yokluk dolan
Şu gönlüme
Çaldı beste

Cevap verdi
O içtiğin
Varlık zehri
Bu gezdiğin
Yokluk şehri

Ve o beste
Eşliğinde

Hiç şarabı
İçe içe
İçim yandı
Döndüm hiçe

Recep Çatalbaş

Dünya

Dünya bir ateştir, varlık hasreti ile yakan
Üryan gelir insan, üryan yaşar, giderken de üryan
Ne çare boşa dert çekeriz dünyalık hasret için
Yoktur inan dünyada, hasret çektiğine kavuşan
Ancak acı bir ukdedir, dünyadan insana kalan

Recep Çatalbaş

Halimiz

Türkü mü kaldı, koptu sazin tüm telleri
Perçinlediler, hakkı savunan dilleri

Recep Çatalbaş

Hayvanlar ve Çocuklar

Hayvanlar ve çocuklara

bir dava yaratmalıyım kendime
uğruna gözümü kırpmadan
can alıp, canımı verebileceğim bir dava.

sizlerin sahip olduğu
din, milliyet, aşk meşk gibi
büyük davalar olmamalı
ki;
gözümde ahmakçadır hepsi.

benim de davamın sergüzeştleri
size ahmakça gelmeli
fakat içimde;
gökleri ayaklarıma sermeli.

mesela;
silah kuşanıp da
ava çıkmış avcılara ateş açsam
birkaç avcı vurup da
bir avcı mermisiyle vurulsam.

deseniz ki arkamdan
ahmakça bir davası vardı
hayvan yaşatmak için;
hem can aldı hem canından oldu ahmak!

Recep Çatalbaş

Hırs Aşınca Haddini, İnsan Unutmuş Kendini

bir soğuk kaplar ki içini
üşürsün, hiç üşümediğin kadar
sorarsın niçini
çepeçevre kuşatan duvarlar,
cevap vermez, boş boş bakar

görmediğin bir el sıkar boğazını
ki; kendi ellerindir, anlamazsın
nefes alamazsın, çırpınırsın
çözemediğin anlamını
dipsiz bir sükutun içine atılırsın

sonra bir unutulmanın içine düşersin ki
kendin bile unutursun kendini
avare avare gezersin öyle ki;
bizar eder en son bu hayat seni
-kendinden

Recep Çatalbaş

Hiç Miyim?

Aklım fikrim gururum ve hatta kinim
Arzum sevincim her türlü hissim vardı
Ben ki bunları her şeyim zannederdim
Bir aşka düştüm ki beni yokluk sardı

Ve öyle yandım öyle yandı ki içim
Her şeyimi yaktı o aşk denen ateş
Baksanız görünürde şimdi bir hiçim
Aşktan yanıp külleri savrulan bir leş

Kalan bana yokluk ben bu yokluğumla
Bundan böyle koskocaman bir hiç miyim?
Yoksa artık her şeyi hep'i buldum da
O kocaman hiçliğimi mi kaybettim?

Recep Çatalbaş

Hükümsüzdür Varlığım Sensiz

Bir yola düşmüşüm ki, yollara yar olmuşum
Sona ne kaldı adım adım sayar olmuşum

Yollar ki gebe hepsi yokluğa anla artık
Her yol ayrımında bu sesi duyar olmuşum

Ve ben ümitlerimi yaşatan hayallerle
Anladım yokluğa merdiven dayar olmuşum

Ne biçim alış veriş bu anlamadım gitti
Ben hep yokluk alıp yokluğa koyar olmuşum

Gel tut elimden döndür beni senin yoluna
Yokluğundan artık yokluğa kayar olmuşum

Sensiz varlığım yokluk dolu yetiş de kurtar
Ki yokluk dolu varlığımdan bizar olmuşum

Recep Çatalbaş

İçimde Kapanan Çağlar Var Bir De Kalanlar

bulutlara dokunmuşluğum var,
yıldızlarca okunmuşluğum,
develere şarap sunmuşluğum
ve devlerle sarhoşluğum

günahı sevabı karıştırmışlığım,
atlarla oğlakları yarıştırmışlığım,
yüzlerden gözler aşırılmışlığım var;
nefes alışıma şaşırılmışlığım

su yüzüne tüfek çatmışlığım var,
elimdeki elması çamura atmışlığım,
çamurdan ekmek yapıp satmışlığım;
dibine kadar batmışlığım,

hatta bir zaman;
tanrıya darılmışlığım
şeytana sarılmışlığım
-da var benim

ne övünürüm ne de var bir pişmanlığım,
yaşadım;
yalnız,
elde kalan son eri dağda yalnız bıraktım,
daralır nefesim

Recep Çatalbaş

İnfial

nasıl da kıydık
düşmanı dost kılmak için
bindiğimiz atlara
atamıza da kıyıp da atlarla
tanklar aldık düşmandan
dostu düşman kılmaya

Recep Çatalbaş

İnkisar

-bir gayesiz ademim ben; bu yüzdendir ki, her fiilimin sonunda bana kalan inkisardır-

dünya ki
yürü yürü dağ tepe aş
varılan yokluk
git git
aşılmaz ummanlar aş
vardığın liman yokluk
savaş ve kazan
cihana ol sultan
nedir elinde olan, yokluk

bu öyle bir yokluk ki
beni hep zerre zerre sarar
ve bana kalan
bu yokluktan
inkisar hep inkisar

Recep Çatalbaş

Kendimi Tanımak İsteyişimsin Sen

Tutsan da sen ruhumun ellerinden
Gezdirdi beni bende köşe bucak
Tanımaktan acizim kendimi ben
Tanıtsan bana beni benden kaçak

Recep Çatalbaş

Nasıl Da Hükmediyorsun Her Zerreme

Sensin gelip aşkını takan bana
Bir sen varsın gerisi yalan bana
Senden etme de beni dertlere sal
Senden gelen dertler ki derman bana

Sensiz dar gelir koca cihan bana
Yoksan yakan bir figan kalan bana
Yaksan da yok tutacağım başka dal
Varlığın ferahlatan nihan bana

Ruhum coşmuş nehirdir akan sana
Gözlerim ki gönlümdür bakan sana
Varlığım zaten senin, istersen al
Bil ki, yokluğum bile hayran sana

Senden etme de beni dertlere sal
Yaksan da yok tutacağım başka dal
Varlığım zaten senin, istersen al
Bil ki, yokluğum bile hayran sana

Recep Çatalbaş

Puslu Siir

Tanrı doldurmadı kuru kuyuya suyu
Istemediği için suyu, kuru kuyu
Kuru kuyunun ah kuruyasınca huyu
Almadı da suyu kurdurdu bu pusuyu

Recep Çatalbaş

Pussuz Siir

Tanrı doldurdu kuru kuruya kuyuyu
Doldurup taşırdı da yesertti avluyu
Dolmaktan aşındı kuyu sızdırdı suyu
Kuruttu bak yine yeserttiği avluyu
Elden ne gelir ki bu da Tanrının huyu

Recep Çatalbaş

Turuncumsudur Bende Mavi

hüsrarla sonuçlanan hayallere sahibim
herkes gibi
hüsrarla sonuçlanan hayallerin
adı bende turuncu
bildiğim her şeyi
bana turuncu öğretti

bildiğim şeyler var benim
yanarken öğrendiğim
herkes gibi
bütün bildiklerimin
adı bende mavi
deniz mavi, gökyüzü mavi,
mavi bana turuncunun hediyesi

mavi;
hayatta hiçbir şey olmaz, istediğin gibi
fakat bu demek değildir ki;
hayatta her şey olur, istemediğin gibi.
mavi ne istediğindir ne de istemediğin
hep üçüncü ihtimaldir mavi
mavi, sürüklendiğin bilinmezliktir.

mavi deniz, mavi gökyüzü
... ölmeseydi, onun da maviydi gözü.
mavi gözlüydü
... öldü
halbuki turuncuma, bu ihtimal dahil değildi.
ya verecekti ellerime ellerini
ya da defedecekti, küstah bulup da beni
ama birden mavi belirdi
daha uzatmadan ellerimi
ve soramadan adını
alıp götürdü mavi gözlü kadını

turuncu her zaman maviler sunardı bana,
bu sefer turuncumsulaştı mavi,
içimde yana yana

Recep Çatalbaş

Ulan

Dangudi langudi dun dan
Çungudi çangudi çun çan
Dandini dandini dan dan
Geçmekte zaman, durmadan

Recep Çatalbaş

Yılgın Aklar Kınanmaktan Gocunmaz

Öğretilenlerden ötürü inanırım
Büyüktür Türk Milleti hem asildir asil
İçimden geçeni söylesem kınanırım
Bu millet cahildir hem zırıl zırıl cahil

Recep Çatalbaş

Yoksa Gönülden Geçenler Deliliğe Mi Dahil?

Kafatasım zindan benim
İçindeki tutsak beynim
Baktığım şu pencereden
Gördüklerim ki hep vehim

Vehimler ki biçim biçim
Vehimlerden yandı içim
Bir sonu yok bu yangının
Delirmek oldu tercihim

Sonsuzluğa kapı gönlüm
Aklı attım gönle döndüm
Girince ben o kapıdan
Akıl almaz sırra döndüm

Recep Çatalbaş